preporod.info

U Srebrenici od 1992. do 1995. godine ubijeno 826 djece | Preporod.info

Preporod.info

7–9 minutes

2022-07-11 08:03:00 Bosna i Hercegovina U Srebrenici od 1992. do 1995. godine ubijeno 826 djece /media/article/32921/original/u-srebrenici-od-1992-do-1995-godine-ubijeno-826-djece59382.jpg https://preporod.info/bs/article/32921/u-srebrenici-od-1992-do-1995-godine-ubijeno-826-djece

U Srebrenici je u periodu od 1992. do 1995. godine ubijeno 826 djece, a samo tokom jedne sedmice u julu 1995. godine ubijeno je 694 djece, izjavila je za Fenu dr. sc. Zilha Mastalić-Košuta iz Instituta za istraživanje zločina protiv čovječnosti i međunarodnog prava Univerziteta u Sarajevu.

- O izvršenim zločinima svjedoče brojni dokumenti, podaci, izjave, informacije, saznanja, kao i brojne presude osuđenim ratnim zločincima pred ICTY-em i pred domaćim sudovima, a masovnost i načini izvršenja zločina nad djecom u Srebrenici dokazuju da agresori nisu imali senzibiliteta ni prema najmlađoj i najzaštićenijoj kategoriji civilnog stanovništva - kazala je Mastalić-Košuta povodom obilježavanja 27. godišnjice genocida u Srebrenici.

Pojašnjava da je zločin nad djetetom istovremeno i zločin nad njegovom porodicom, a time i cijelim društvom u cjelini, uz dalekosežne posljedice koje ostavljaju trajne promjene u društvenoj zajednici.

Mastalić-Košuta autorica je naučnih radova "Zločini nad djecom u Bosni i Hercegovini na primjerima Sarajeva, Mostara i Srebrenice (1992-1995)" i "Genocid nad djecom u Srebrenici - sigurnoj zoni UN-a jula 1995" u kojima se, između ostalog, navode brojni primjeri i hronologija izvršenih zločina nad djecom u "sigurnoj zoni" UN-a u Srebrenici.

Nakon zauzimanja Srebrenice kolone ljudi iz svih pravaca bježale su prema glavnoj bazi UNPROFOR-a u Potočarima, gdje se smjestilo između 20.000 i 25.000 ljudi izbjeglih, uglavnom žena, djece, staraca i vojno nesposobnih.

Među njima i tridesetak gluhonijemih osoba, među kojima i gluhonijema djeca, koji su uglavnom likvidirani u narednim danima. Uslovi su bili nesnosni, a situacija haotična. Gladni i žedni, uspaničeni i prestrašeni. Bez lijekova i hrane, bez sanitetskih čvorova u najvećim julskim vrućinama.

Pripadnici VRS-a s tenkovima krenuli su 12. jula u pravcu Potočara. Zajedno s Ratkom Mladićem ušli su u Potočare, gdje je otpočeo progon oko 20.000 ljudi ispred vojne baze Holandskog bataljona. Srpske vojne i policijske snage, uključujući i jedinice iz Srbije i „Republike srpske Krajine“ 12. i 13. jula odvajali su muškarce između 14 i 65 godina, a nakon toga po kratkom postupku, na raznim mjestima oko baze UN-a u Potočarima ubijali ih.

U narednim danima ubijali su i žene, djecu, starce. Postoje podaci da su iz grupe u Potočarima odvajane i djevojčice od 15 godina i više i odvođene u Bratunac na strijeljanje. Relevantni izvori govore i o silovanjima. U bazi UN-a neke žene su od straha na silu abortirale djecu.

Žene koje su ostale s djecom svjedočile su kasnije i o užasnim događajima u kojima su majkama odvodili djecu na pogubljenje ili su ih ubijali u njihovom naručju. Najteže je bilo odvajanje majki od njihove djece.

Nakon naređenja Mladića na sastanku s UNPROFOR-om da se napravi spisak vojno sposobnih muškaraca u Potočarima, Holandski bataljon popisao je 239 muškaraca koje je predao VRS-u i zatim naredio ovim ljudima da napuste Potočare. Ti se ljudi više nikada nisu vratili, odvedeni su i ubijeni od strane VRS-a. Na ovom spisku nalazilo se i 26 djece, između 15 i 18 godina, koja su u narednim danima ubijena.

Specijalne jedinice MUP-a Republike Srbije, poznatije kao grupa "Škorpioni", odvele su jedan broj zarobljenih bošnjačkih civila, uključujući i dječake, na Jahorinu i u Trnovo, te ih tamo uz prethodna iživljavanja i mučenja ubili. Ta ubistva snimljena su TV-

kamerom a kasnije plasirana u svijetu. Majka Nura Alispahić na snimku je prepoznala svog šesnaestogodišnjeg sina Azmira.

Na spisku žrtava genocida nad stanovištvom "sigurne zone" UN-a Srebrenica u julu 1995, na kojem su poimenice 8.372 osobe, nalaze se i trogodišnja Nesiba (Muharem) Alić, četverogodišnja Emina (Nail) Vranjko, petogodišnja Edina (Zijad) Mujić. Sve djevojčice ubijene su 11. jula 1995. godine.

Najmlađa žrtva bila je tek rođena beba Fatima Muhić.

U narednim danima, po jasno utvrđenom planu, izvršena su zarobljavanja i ubijanja ljudi, među kojima su bila i djeca. Većina žrtava imala je vezane ruke žicom preko leđa. Masovna ubistva izvršena su na više lokaliteta: Hajdučkom groblju, Jadru, Cerskoj dolini, Kameničkom brdu, skladištu u Kravici, Sandićima, Tišću, Orahovcu, Novoj Kasabi, brani kod Petkovaca, Vojnoj ekonomiji Branjevo, Domu kulture u Pilicama, Kozluku i drugim lokacijama.

Likvidacije su se nastavile i nakon 18. jula. Komandant zvorničke brigade, ratni zločinac, Vinko Pandurević naredio je da se zarobljeni ne privode, već na licu mjesta odmah ubijaju. U tom periodu VRS je intenzivno radila na pronalaženju Bošnjaka i ubijanju koje je nastavljeno i 19. i 20. jula. Vojna policija je 23. jula 1995. po naređenju Ratka Mladića ubila i jedan broj ranjenika iz Srebrenice koji su liječeni u Zvorniku.

Dr. sc. Zilha Mastalić-Košuta

- Broj ubijenih i brze likvidacije dokazuju da je u pripremi i

izvršenju zločina učestvovalo veoma mnogo organizovanih i disciplinovanih izvršilaca, zapravo kompletan politički, upravni, policijski i vojni potencijal. Bez obzira na sve akte, rezolucije, sporazume, konvencije o zaštiti djece, u periodu od 1992. do 1995. nad djecom Srebrenice izvršeni su brojni i teški oblici zločina uključujući i zločin genocida - ističe Mastalić-Košuta.

> Dodaje da je u Srebrenici u toku jedne sedmice ubijeno 694 djece, što dovoljno govori o karakteru samog rata i namjerama agresora - uništiti jedan narod, jednu državu i izbrisati tragove njihovog postojanja.

Forenzički dokazi pokazuju da su pronađene primarne, sekundarne čak i tercijarne grobnice kako bi se prikrila masovna pogubljenja što jasno pokazuje o kakvim zločinima se radi.

Pored fizičkog ubijanja i ranjavanja djece, težak oblik obuhvataju i psihičke povrede, koje, iako manje vidljive posljedice od fizičkih, ostavljaju trajne i nesagledive posljedice na cijelo bosanskohercegovačko društvo.

- Djeca su doživjela teška traumatska iskustva, ranjavanje, gubitak roditelja i bliskih osoba, izgladnjivanje i nedostatak hrane, lijekova, obolijevala su i umirala od hladnoće i raznih bolesti, razdvajana su od roditelja i najmilijih, uskraćeno im je normalno školovanje, zaustavljeno im je djetinjstvo, uskraćene omiljene aktivnosti i drugo. Djeca su trpjela i seksualna zlostavljanja, odnosno nasilje po spolnoj pripadnosti. Određeni broj djece zarobljavanjem su preživljavali najstrašnije torture - navodi Mastalić Košuta.

Napominje da su zločini nad djecom u Srebrenici počinjeni pred očima svjetske javnosti.

- Iako je Srebrenica proglašena „sigurnom zonom“ UN-a, činjenja zločina nakon toga nastavljena su čak i većim intenzitetom. Zločin nad djecom zločin je i nad njihovim roditeljima, srodnicima, prijateljima - to je zločin mnogo većeg opsega i razmjera. Ubistvom djeteta uništava se porodica, društvo, država. Posljedice ovih zločina vidljive su i danas, a bosanskohercegovačko društvo trebat će se s njima još dugo boriti - zaključuje Zilha Mastalić-Košuta.

(Preporod.info)